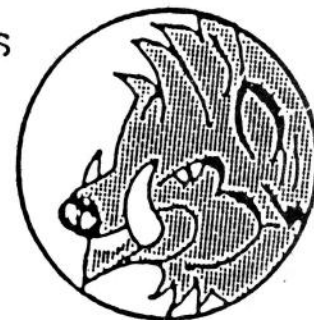

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

INHOUD

1. PLECHTIGHEID AAN HET NATIONAAL MONUMENT VAN STAVELOT.
2. 11 NOVEMBER 1989 - WAPENSTILSTAND.
3. SINT BARBARA.
4. ALLERLEI.
5. DE SECTIE BRABANT.
6. KORTE VERHALEN VAN EEN OUD-ONTMIJNER.

AFGIFTEKANTOOR : TERVUREN 1
4de trimester 1989
Verschijnt : januari 1990

Verantwoordelijke uitgever

BERGES, A.
Livingstonelaan 22
1980 TERVUREN

Bij het afsluiten van deze jaargang,
rest ons de aangename taak u allen
een vreugdevol en voorspoedig 1990
toe te wensen.

Pff...eindelijk 1990!

HERDENKING AAN HET NATIONAAL MONUMENT TE STAVELOTOP ZONDAG 10 SEPTEMBER 1989

Voor de 36ste maal gingen oude en jonge ontmiijners naar STAVELOT teneinde hulde te brengen aan hun gesneuvelde kameraden.

Zoals naar gewoonte vond de meeting plaats op het plein voor het stadhuis waar allerlei prominenten aanwezig waren. Kolonel BERTIN, onze Nationale Voorzitter, Majoor JAMBE, nieuwe korpsoverste van de Ontmiijningsdienst van de Landmacht vergezeld door een talrijke afvaardiging van zijn eenheid en leden van de Luchtmacht. Verder waren ook mevrouw GEORGE, weduwe van onze oude Voorzitter, mevrouw SEVRIN, onze meter, mevrouw DAUTEL, weduwe van een oud-korpsoverste, mevrouw GODFRINE, weduwe van een ontmiijner van de Zeemacht, slachtoffer van het ongeval van 1965, alsmede van de Burgemeester van STAVELOT, Dokter MONVILLE, omringd door leden van de gemeenteraad, een afvaardiging van de Wing DUREN, van mijnheer ALFF, Voorzitter van de verbroedering van de 3de Genie, sectie VERVIERS. Eveneens dienen we de aanwezigheid van afvaardigingen van vaderlandslievende verenigingen met hun vaandel te vermelden.

Twee personen waren verontschuldigd : mijnheer RAINOTTE Robert, wiens echtgenote ziek was en mevrouw OZER, weduwe van de oud-schepen van STAVELOT.

De koninklijke harmonie "L'EMULATION" onder leiding van de heer Michel MALPAS, verleende opnieuw medewerking tot het welslagen van deze dag. Zij waren het die de stoet naar de kerk leidden. De H. Mis werd er opgedragen door Deken SEVERIN ter nagedachtenis van de gevallen ontmiijners in dienst en voor de slachtoffers van de twee wereldoorlogen.

Twee musici, de heer Raymond MICHA, Directeur van de Koninklijke Harmonie "L'EMULATION" versterkten er het plaatselijk parochiekoor. Zij vertolkten er op orgel en viool de CHORALEN van BACH, het eerste deel van het 2de sonaat van HAENDEL en Panis ANGELICUS van César FRANCK.

Na de H. Mis begaf de stoet zich naar de gedenksteen voor de oorlogsslachtoffers van STAVELOT alwaar bloemen werden neergelegd door de Burgemeester en onze Nationale Voorzitter.

Onder muzikale begeleiding vertrok de stoet naar het Nationaal Monument van de Ontmiijners. De autoriteiten betuigden er eerbied terwijl de Harmonie het gebeuren opluisterde met de "Mars van de Ontmiijners". Majoor JAMBE sprak daarna enkele woorden tot de menigte :

"Wij zijn hier rond het Nationaal Monument bijeengekomen om onze oud-ontmiijners te eren die slachtoffers werden van hun plicht.

Deze nationale plechtigheid met de burger en de militaire overheden, met de leden van de verbroedering en met de vrienden getuigt van onze gehechtheid aan ons land en zijn tradities.

Ten slotte betonen de ontmijners in actieve dienst van de drie machten hier door hun aanwezigheid, hun fierheid en hun trouw aan de Ontmijningsdienst, en vinden ze het een eer nu nog hun opdracht ten gunste van de nationale bevolking te vervullen ondanks het eraan verbonden gevaar".

Daarna bracht de heer PRIGNON, samen met de heren LALLEMAND en CRABEELS het dodenappel. Nadien werden bloemen neergelegd door onze Nationale Voorzitter, door de Burgemeester van STAVELOT en door de korpsoverste van de Wing DUREN. Nadien weerklonk de "LAST POST" en het "VADERLANDSLIED", en ontbrandden rookpotten geplaatst door de Ontmijningsdienst, welke de nationale driekleur vormden. Deze nieuwigheid werd door de aanwezigen op handgeklap onthaald.

Ook werd de stoet nog door de burgemeester ontvangen op het stadhuis.

Na enkele verwelkomingswoorden herinnerde de Burgemeester aan het bezoek afgelegd door een afvaardiging van STAVELOT aan de Kazerne van Heverlee op 05.09.89. Hij dankte Majoor JAMBE voor de ontvangst van zijn stadsgenoten.

Tenslotte dankte Kolonel BERTIN allen die meegewerkt hebben aan het welslagen van deze dag. Majoor JAMBE sloot zich hierbij aan en dankte ook de families van de ontmijners voor hun aanwezigheid.

Diverse geschenken werden uitgewisseld.

De Burgemeester nodigde daarna de aanwezigen op het aperitief uit.

Negentig personen namen deel aan de traditionele maaltijd, waaronder de Burgemeester, de eerste schepen LEBRUN en mijnheer LEMAIRE.

Een geslaagde dag!

ZATERDAG 11 NOVEMBER 1989 TE 11 UUR. WAPENSTILSTAND.

Op zaterdag 11 november 1922, werd in aanwezigheid van Koning ALBERT en Prins LEOPOLD - welke nog als soldaat van het 12e Linie aan de gevechten van 1914-1918 deelnam - en van de belgische overheden, een van onze aan het front gesneuvelde helden ten grave gedragen. Een onbekende.

Daags te voren werden er, in het station van BRUGGE, vijf lijkkasten van gesneuvelde helden uit NAMEN, LUIK en VLAANDEREN opgebaard. De oorlogsblinde, de Heer HASSEBROECKX, duidde er één willekeurig aan. Die uitverkorene zou 's anderdaags, na een luisterrijke overbrenging naar het Noordstation te BRUSSEL, aan de voet van de CongresKolom bijgezet worden. Het was dag op dag, vier jaar na de ondertekening van de wapenstilstand. De plechtigheid vond plaats in het bijzijn van een ontroerde menigte. Het roemrijke stoffelijke overschot was op een door zes paarden getrokken kanonaffuit geplaatst. De als treurmars uitgevoerde "Brabançonne" ging de uitvoering van het signaal "Ten Velde" vooraf.

Die morgen sprak Koning ALBERT opvallende woorden : "Hier, aan de voet van het gedenkteken dat ter herinnering van onze onafhankelijkheid opgericht werd en waarvan de benaming herinnert aan de beroemde Vergadering die België een door gans de wereld als voorbeeld beschouwde charter begiftigde; hier zal dus als verpersoonlijking van de verdediging en van het heil van deze onafhankelijkheid, het lichaam van een onbekende held rusten...

Wij stellen ons geen vragen; of hij burger, werkman of boer was, of hij vlaming of waal was, wij eren hem omdat hij in onze ogen de meest stevige hoedanigheden van ons ras verpersoonlijkt..."

Zoals de Voorzitter van het Comité van de Vlam eraan herinnerde was het onder impuls van Burgemeester Adolphe MAX dat de heer M. MALFAIT als stadsarchitect de keuze maakte van het ontwerp voor de Vlam : één enkele fakkel op de heilige steen.

In de daarop volgende jaren bleef deze plechtigheid in de gemeenschapsgeest gegrift. Koning ALBERT en later Koning LEOPOLD III zaten trouwens steeds de 11 november viering voor. Steeds was het in tegenwoordigheid van talrijke oudstrijders, van jeugdgroepingen en van de leerlingen van onze scholen. Helaas sloeg de ouderdom bressen in de rangen.

Waakzaam bij dit gebeuren, heeft Koning BOUDEWIJN de ogen op de toekomst gericht.

In 1952 wakkerde hij voor het eerst de Vlam aan. Deze herdenking moet zich heden in het dagelijks leven bestendigen.

De bezorgdheid van Koning BOUDEWIJN voor de oud-strijders, evenals zijn dankbaarheid jegens hen die ter verdediging van onze vrijheid hun leven offerden, is algemeen bekend.

SINT BARBARAFEEST TE HOUTHULST

Op zondag 03 Dec. werd op initiatief van Voorzitter Toussaint van de afdeling WEST-VLAANDEREN het jaarlijkse Sint Barbarafeest ingericht in de feestzaal "HARLEKIJN" te Houthulst.

In aanwezigheid van de heer Burgemeester en de Eerste Schepen van de gemeente Houthulst, hebben ruim vijf en tachtig leden, sympathisanten en vrienden deelgenomen aan deze culinaire manifestatie.

Pol heeft zich ook dit jaar geen moeite getroost gelaten om van dit feest een groot succes te maken.

De happening begon met een aperitief, ons aangeboden door de Voorzitter.

Na het plaats nemen aan de rijk versierde tafel, werd één minuut stilte in acht genomen ter nagedachtenis van de ons dit jaar ontvallen vrienden.

Daarop serveerde men ons Argentieul, gevolgd door een schotel noorse zalm. Ook deden wij ons tegoed aan hespenootjes met groentekrans en denne-appeltjes. Dit alles werd natuurlijk overgoten met een heerlijk wijntje. Tijdens het drinken van een geurige kop koffie, en het eten van een luchtig toetje, werd een reuze tombola gehouden. Tenslotte werd nog menig pintje gedronken bij het ophalen van herinneringen van de verlopen jaren.

Het werd een mooie dag, waarvoor we de heer en mevrouw TOUSSAINT hartelijk danken.

DE NEVE KAREL

ALLERLEI1. Overlijdens-en geboorteberichtena. Overlijdens

Wij betreuren het overlijden van volgende leden :

Sectie HENEGOUWEN : De heer LANDUYT, Gaston

Sectie WEST-VLAANDEREN : De heer VANLERBERGHE, Henri

De heer BOGAERT, Leon

Mevr. Wwe. VANDEVOORDE

Hiermee betuigen wij ons medeleven met deze families, alsook aan de familie VERPLANCKE voor het verlies van hun vader en aan de familie SCHACHT voor het overlijden van hun moeder.

b. Geboorten

De familie DANNEELS kregen een zoontje : CEDRIC.

c. Op 23.10.89 werd de heer DE KEYREL tot diaken gewijd te DIKSMUIDE door Monseigneur VAN GHELUWE.

2. DE SINT BARBARA FEESTEN

a. De Ontmijningsdienst van de Landmacht viert Ste. Barbara op 01 Dec 1989 te HEVERLEE.

b. De sectie BRABANT houdt Sint Barbaradag op 09 Dec 1989 in het lokaal van G.L. , Luxembourgstraat, 33 te BRUSSEL.

c. De sectie West-Vlaanderen heeft haar feest op 03 Dec te HOUTHULST.

3. De sectie BRABANT

Voorlopig hebben de maandelijkse vergaderingen plaats de 3de donderdag van de maand te 1530h in het lokaal van G.L. Luxemburgstraat, 33 te BRUSSEL.

Wij zijn nog op zoek naar een ander lokaal daar G.L. zijn deuren in juli 1990 sluit.

Teneinde tegemoet te komen aan de vraag van De heer DELHEZ die zich wenst te ontlasten van zijn functie van sekretaris-schat bewaarder van de sectie BRABANT, en na menig lid geraadpleegd te hebben, die om allerlei redenen, de taak niet kunnen aanvaarden, wordt deze post voorlopig in cumul waargenomen door De heer BERGES A.

4. Beheerraad

Deze heeft zijn driemaandelijkse vergaderingen gehouden.
Bovendien was een afvaardiging aanwezig van :

- OVERIJSE : feestelijkheden van de lokale V.O.V.
- BRUSSEL : plechtigheid van 08 november
- BRUSSEL : genie de 08 december
- STAVELOT : inhuldiging van een herdenkingsplaat ter nagedachtenis van de 157 personen die gedood werden door de nazis.

5. Aandacht

De lidkaarten 1990 zijn vanaf heden beschikbaar in uw sectie.
Wij dringen er bij onze leden op aan dat zij vanaf nu hun bijdrage stipt zouden betalen teneinde ons herinneringsbrieven te besparen (de post is duur).

Op volgende nummers kunt u uw bijdrage storten :

NATIONAAL	:	210.0257747.70
BRABANT	:	000.0817353.31
HENEGOUWEN	:	000.0181949.74
WEST-VLAANDEREN	:	385.0062695.96
OOST-VLAANDEREN	:	000.0150164.08
LUIK	:	000.0790211.49
O.A.D.	:	001.1357579.43

KORTE, MERKWAARDIGE EN SOMS VERMAKELIJKE VERHALEN.

(door De heer LALLEMAND)

Bij de uiteenzetting van deze gebeurtenissen heb ik geen enkele pretentie, daar ze niet het resultaat zijn van mijn verbeelding, maar integendeel authentiek zijn en in de loop van mijn carrière als ontmijner daadwerkelijk plaatsgrepen.

Op 15 juni 1942 ben ik officieel mijn carrière begonnen, met andere woorden tijdens de oorlog. De D.O.V.O. (Dienst Opruiming Van Ontploffingstuigen), stond onder commando van Majoor SAMYN, onder auspiciën van het Generale Commisariaat tot Herstel van het Land. De secretaris-generaal die ermee belast werd was De heer LEFEBURE die na de vijandelijkheden directeur werd aan het Ministerie van Financiën. Deze inleiding is noodzakelijk om ze juist te kunnen situeren in de tijd bij de hiernavolgende uiteenzettingen.

XXXXXXXXXX

Bij de Capitulatie werd hetgeen nog overbleef van het 8ste Bataljon van de Genie overgebracht en gekasserneerd in de kazerne DAMES BLANCHES van HASSELT. Majoor GRANJEAN was er bevelhebber, bijgestaan door de Luitenants DESMET en BOVEROUX, welke later zelf het bevel zouden voeren van de D.O.V.O. in NAMEN en LUIK.

Onze zending bestond uit het verzamelen en ontwapenen van werktuigen waarmee LIMBURG bezaaid was. Wij genoten een relatieve vrijheid gedurende ons werk, daar de moffen zich verkozen gedeisd te houden. Tijdens één van onze omzwervingen hielden wij halt (wij waren met 8 in ons voertuig) op de markt te GENK. Wij werden dadelijk omringd door een menigte die ons bestormde met vragen - en waarvan er velen op de terugkomst van een ouder wachtten. (het was nu half juni 1940). De moedige mensen waren bezorgd of we wel voldoende te eten kregen van onze bewakers. Een van onze mensen toonde toen een afschuwelijk Duits brood, zonder gist, zuur, hard en half verrot. Het zag groengrijs en had al dagen op de bank gelegen. In een gebaar van generositeit gaf een verkoper van cervelas ons wel meer dan 15 stuks. Hij bracht ons brood, eieren, fruit en ik weet niet wat nog allemaal. In die tijd bestonden er nog geen rantsoeneringen, maar het was al te laat om toe te geven dat het verrotte brood maar een grapje was!

XXXXXXXXXX

Sommige leden van het 8ste Bataljon van de Genie bleven meer dan 18 maanden in HASSELT. Na de oorlog werd ik lid van de Administratieve Raad van de Ontmijners, en werd er belast om de morele en materiële rechten van de ontmijners te verdedigen. De Commissie werd voorgezeten door Generaal LEBERT : ik werd voorgesteld aan een staf van hogere officieren door Commandant Ontmijner DIEU, als advocaat van onze eisen. Wanneer het copie van het proces-verbaal ons bereikte, werd ik aangeduid als "Meester LALLEMAND"; ik was bevorderd op de Balie te BRUSSEL.

Voor ik me naar de zitting begaf, ging ik naar Kolonel BEAUPAIN om zijn advies te vragen. Tot mijn grote verbazing vernam ik dat het zowel voor mezelf als voor hem beter was niet de vraag op te werpen over de erkenning van de ontmijners van HASSELT als krijgsgevangenen, daar we na de capitulatie immers ter beschikking waren gesteld van de Duitsers door een Belgisch Luitenant-Generaal waarvan hij me vroeg niet de naam prijs te geven. Het is daarom dat de Hasseltse krijgsgevangenen nooit werden geklasseerd in de categorie K.G. Het is door deze man, waarvan het onbehoorlijk gedrag niet mocht ontluistert worden, dat ik toestemming heb gekregen om het beroep van ontmijner te leren. Hierbij citeerde hij artikel 3, paragraaf 14 van de Conventie van Genève, welke gevaarlijk werk voor K.G.'s verbod. Misschien probeerde hij hierdoor de gewilligheid van de bezetter te winnen.

XXXXXXXXXXXX

Even voor de bevrijding van LUIK kregen we een telefoontje binnen van het commissariaat met de vraag een pakket te onderzoeken, welke verdacht leek bij geadresseerde. Op het politiebureau hoorde ik dat de persoon in kwestie niet helemaal vrij was van verdenkingen tot collaboratie. Hij woonde in de Joie straat, geen juist benaming voor hem. Voorzichtig deed hij de deur open. Hij toonde het pakket. Niets speciaal op het eerste gezicht : grijze verpakking, met een koordje stevig gebonden, zonder dat er enig geluid van binnen te horen was. Hij was bevangen door paniek. Daar hij me in staat zag het touwtje door te snijden vroeg hij me het werk uit te voeren in de hoek van zijn tuin. Het bleek dat deze collaborateur met een sinistere grap bedacht werd. In de verpakking bevond zich een kleine doodskist waarin een opgedroogde hondekeutel zat. Hij probeerde te lachen, een groene lach welke helemaal verbleekte toen ik bedacht dat het hier slechts om een waarschuwing ging.

XXXXXXXXXXXX

De leden van D.O.V.O. LUIK, onder bevel van Luitenant BOVEROUX, hadden de bevoegdheid over de provincies LUIK en LIMBURG. Daar er geen voedselbonnen meer werden gestuurd, probeerde men zijn noden te ledigen door het zoeken naar aardappelen, boter, eieren, en andere levensmiddelen op zijn dooltochten. Op hun terugweg werden ze geregeld gecontroleerd door agenten van de sinistere secretaris-generaal ROINSEE - welke een berucht collaborateur was, of anders door leden van de Zwarte Brigade en de Gardes Wallonnes. Dezen vonden nooit iets vonden en met reden. Na een bom van 500 kg geledigd te hebben, staken ze er hun opbrengst in en draaiden de bom weer dicht, er een fictieve ontsteking op plaatsend. Het was wel te verstaan dat de vlijt van de volgers van de Nieuwe Orde nooit zo verregaand was dat ze zo'n diepgaand onderzoek deden : hun moed had immers zeer stricte begrenzingsen.

wordt vervolgd...